

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. И, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – И, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светозар Люб. Георгиев

при участието на секретаря Борислава Ив. Мешинкова
като разгледа докладваното от Светозар Люб. Георгиев Административно наказателно дело № 20221840200169 по описа за 2022 година

Производство по [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба срещу Наказателно постановление №21-0274-001899/27.01.2022г. на началника на РУ- И, с което на И. К. К., ЕГН *****, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, както и за нарушение на чл. 70, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20лв..

В жалбата се твърди, че нарушенията не са извършени.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Б., който pledира, че не се установява жалбоподателят да е управлявал процесното МПС и претендира разноски.

За административнонаказващия орган – редовно призован – не се явява представител, в писмено становище се поддържа, че жалбата е неоснователна и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Жалбата е депозирана в законоустановения срок (видно от разписка към НП на л. 5, гръб, от делото същото е връчено на 18.03.2022г., а видно от отбелязване върху самата жалба на л. 3 от делото същата е депозирана на същата дата- 18.03.2022г.), от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е **допустима**.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните писмени и гласни доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност и съобразно с чл. 16 НПК, приема за

установена следната фактическа обстановка:

Съставен е АУАН за това, че на 15.12.2021г., около 21,50ч., на в гр. И по ул. „АГР“ жалбоподателят управлява собствения си л.а. МШ с рег. №...., като при подаден ясен сигнал за спиране от служебен автомобил придружен със светлинен и звуков сигнал умишлено ускорява скоростта, отклонява се от пътя и осуетява полицейска проверка, както и се движи без включени светлини през тъмната част на денонощието. Нарушенията били квалифицирани по чл. 103 от ЗДвП и чл. 70, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното НП, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 103 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, както и за нарушение на чл. 70, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20лв...

При извършване на служебна проверка за законосъобразност, съдът намери, че съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, отговарят на изискванията установени към съдържанието им и не са допуснати съществени процесуални нарушения в административно наказателната процедура, водещи до извод за незаконосъобразност на обжалваното постановление.

АУАН и наказателното постановление са съставени съобразно изискванията на закона, с достатъчна по обем описателна част относно констатираното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Фактическият състав на вмененото нарушение е очертани пълно, ясно и разбираемо. Отразените фактически обстоятелства в съдържанието на акта и постановлението се припокриват и са достатъчни от гледна точка пълното очертаване на обективните признаци на деянието вменено във вина на нарушителя.

Съгласно чл. 103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от контролните органи **водачът** на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Съгласно чл. 70. ал. 1 от ЗДвП при движение през нощта и при намалена видимост моторните превозни средства и трамваите трябва да бъдат с включени къси или дълги светлини, габаритни светлини и светлина за осветяване на задната табела с регистрационния номер. Следователно задължението е отново на **водача** на съответното МПС.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства **не се доказва, че наказаното лице е управлявало процесното МПС, респ. не се доказва това лице да е автор на вменените две нарушения**, като съображенията за този извод са следните:

В тежест на административнонаказващия орган е да докаже фактическите констатации, изложени в АУАН и в НП.

Свидетелите Н. и Е. (актосъставител и свидетел по акта) заявяват, че не са възприели кое лице управлява автомобила по време на извършване на нарушенията, но са установили собственика по регистрационния номер и тъй не знаят друго лице освен него да е управлявало това МПС в предходен момент, са съставили АУАН именно срещу него.

Наред с това от докладна записка на л. 37 от делото се установява, че във връзка със същия случай от жалбоподателя (собственик на МПС) са снети сведения, в които същият е посочил, че не той е управлявал автомобила през процесната вечер.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП „редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното“. В съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г. по н.д 9/1973г. на Пленума на Върховния съд, задължително за съдилищата по смисъла на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, така установената доказателствена сила действително не е обвързваща за съда, поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени в съвкупност със събрания по делото доказателствен материал. Необходимо е да се отбележи, че разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е приложима в производството пред административнонаказващия орган, но не и пред съда с оглед основния принцип на наказателния процес, прогласен в чл. 14, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс. В съдебното производство пред първата инстанция важат правилата на НПК и съобразно тях тежестта на доказване лежи изцяло върху административнонаказващия орган и той следва да установи с всички възможни, относими и допустими доказателства и доказателствени средства факта на извършване на административното нарушение и вината на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Редовно съставеният акт по смисъла на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не може да бъде единствено доказателство за удостоверяване изпълнителното деяние и вината на извършителя му. В горния смисъл Решение № 6201 от 21.10.2014 г. по адм.д. № 6675/2014 г. на Административен съд – София.

Следователно не може да се приема, че авторството на нарушението е установено по несъмнен начин единствено и само въз основа на приложения по делото АУАН, без констатациите по него да се подкрепят от останалите доказателства по делото, какъвто именно е настоящият случай. В този смисъл самият актосъставител и свидетелят по акта заявяват, че не са възприели кое конкретно лице е водач на автомобила по време на извършване на нарушението.

Потвърждаване на НП единствено въз основа на съставения АУАН без наличие на достатъчно други доказателства нарушава принципа за равнопоставеност на страните в процеса и презумпцията за невиновност на нарушителя до доказване на

противното. В случая липсват каквито и да било други доказателства подкрепящи обвинителната теза за осъществяване именно от страна на жалбоподателя на процесното нарушение. Дори напротив- от приложената докладна записка се установява, че самият жалбоподател при снемане на сведения е посочил, че не той, а различно от него лице, е управлявало МПС през процесната вечер.

Ето защо атакуваното НП следва да бъде отменено.

По разноските:

Съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В случая е представен договор за правна защита, в който е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение, а от насрещната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение (л. 2 от делото). Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от ЗА. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Според чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес до 1 000 лв., възнаграждението е 300 лв.. От представеният договор за правна помощ и съдействие е видно, че уговореното и платено възнаграждение е в размер на 300 лв.. **Следователно уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е в размер на законовия минимум, респ. възражението за прекомерност е неоснователно.**

Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК разноските се възстановяват от бюджета на органа - издател на акта. Съгласно §.1 ,т.6 от ДР на АПК поемането на разноски от административния орган е поемане на разноски от юридическото лице, в чиято структура е този орган. В случая това юридическо лице е ОДМВР София съобразно чл. 37, ал. 2, вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗМВР.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №21-0274-001899/27.01.2022г. на началника на РУ- И, с което на И. К. К., ЕГН *****, за нарушение на чл. 103 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, както и за нарушение на чл.

70, ал. 1 от ЗДВП на основание чл. 185 от ЗДВП е наложена глоба в размер на 20лв..

ОСЪЖДА на основание чл. 63 ,ал. 3 от ЗАНН ОДМВР София да заплати на И. К. К., ЕГН *****, сумата от 300 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София област в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – И: _____